

Konvencija br.11. - O pravima udruživanja i koaliranja poljoprivrednih radnika iz 1921.

OPŠTA SKUPŠTINA Međunarodne organizacije rada Lige naroda, sazvana u Ženevi od Upravnog veća Međunarodne kancelarije rada i sastavši se, 25. avgusta 1921. godine, na trećem zasjedanju, budući da je odlučila usvojiti razne predloge koji se odnose na prava udruživanja i koaliranja poljoprivrednih radnika, pitanje obuhvaćeno četvrtom tačkom dnevnog reda zasjedanja, i budući da je odlučila da ovi predlozi uzmu oblik jednog projekta međunarodne konvencije, usvaja projekt dole izložene Konvencije, koju trebaju ratifikovati članovi Međunarodne organizacije rada, skladno odredbama XIII. dela Versajskog ugovora i delova drugih ugovora o miru koji ovom odgovaraju:

Članak 1.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada, ratifikujući ovu Konvenciju, obavezuje se da će osigurati svim osobama zaposlenim u poljoprivredi ista prava udruživanja i koaliranja kao i industrijskim radnicima, te odbaciti svaku zakonsku ili kakvu drugu odredbu kojoj je cilj ograničiti ova prava poljoprivrednim radnicima.

Članak 2.

Službene ratifikacije ove Konvencije pod pogodbama predviđenim u XIII. delu Versajskog ugovora i u delovima drugih ugovora o miru koji ovom odgovaraju, biće saopštene glavnom sekretaru Lige naroda koji će ih registrovati

Članak 3.

Ova Konvencija će stupiti na snagu kada Generalni sekretar registruje ratifikacije dve članice Međunarodne organizacije rada. Ona će obavezivati samo članice čija je ratifikacija registrovana u Kancelariji. Posle toga, ova će Konvencija stupiti na snagu za svakog člana na dan kada njegova ratifikacija bude registrovana u Kancelariji.

Članak 4.

Kada ratifikacije dve članice Međunarodne organizacije rada budu registrovane u Sekretarijatu, Generalni direktor Lige naroda će notifikovati to svim članovima Organizacije rada. Isto tako, saopštiće im registrovanje ratifikacija koje bi mu kasnije bile saopštene od strane svih drugih članova Organizacije.

Članak 5.

Pod rezervom odredbe članka 3., svaka članica koji ratifikuje ovu Konvenciju, obavezuje se primijeniti odredbe članka 1. najkasnije 1. januara 1924. godine, i preduzeti mere za ostvarenje ove odredbe.

Članak 6.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se primeniti je na svoje kolonije, posede i protektorate skladno odredbama članka 421. Versajskog ugovora i člancima drugih ugovora o miru koji ovom odgovaraju.

Članak 7.

Svaka članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju može je otkazati po isteku razdoblja od deset godina od dana kada je stupila na snagu putem akta saopštenja glavnom sekretaru Lige naroda, koji on registruje. Otkaz će delovati godinu dana nakon njegove registracije u Kancelariji.

Članak 8.

Upravno veće Međunarodne kancelarije rada biće dužno, najmanje jednom svakih deset godina, podneti Opštoj skupštini izveštaj o primeni ove Konvencije i razmotriti potrebu uvrštavanja pitanja njene potpune ili delimične revizije na dnevni red zasedanja Skupštine.

Članak 9.

Francuski i engleski tekst ove Konvencije jednako su verodostojni.

